

[Holstein.]

praktisk politisk Virkelighed, da vil være nødvendigt at gaa til yderligere Reformers ogsaa paa Forfatningens Omraade. Dette er Spørgsmaalet. Men at den Reform, som den højterede Statsminister har forelagt, ikke i mindste Maade vil hjælpe her eller bøde paa Manglerne eller paa de bristede Forudsætninger her, det er aldeles givet, og der gives ikke noget mere straalende historisk Bevis herfor end den tyske socialdemokratiske Weimar-Forfatning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Det er de lovprisende Ord angaaende Tyskland, som det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte i Begyndelsen af sin Tale, der giver mig Anledning til at tage Ordet for en ganske kort Bemærkning. Dengang Tyskland slaaet var gaaet ud af Verdenskrigen, og da Forhandlingerne stod paa om den tyske Magt efter Krigen, da var der i Paris en Herre, der optraadte her fra Danmark under Navnet Obergerichtsanwalt Holst aus Kopenhagen. Denne Herre, som havde søgt Adgang, saa vidt han kunde, for at indvirke for sin lille Del paa det tyske Riges Skæbne, denne Herre optraadte med det Formaal at faa Afstemning i tredje Zone og faa saa meget som muligt af det slagne Tyskland knyttet til Danmark. At vi nu skal opleve, at denne Mand, som faktisk er den samme som det ærede Medlem, nu skal paahøres alvorligt i dette Ting, i hvert Fald at han med en Stemmeføring som den, han førte, skal staa og tale med Højtidelighed i dette Ting — denne Mand, der dengang optraadte som Marodør over for et slagent Tyskland og nu, som Spyttslikker over for det nye System i Tyskland!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg tror, at hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil gøre sig den Ulejlighed at læse min lille Brochure om Sønderjyllands Trængsler efter Genforeningen og læse de Taler, jeg her i Tinget har holdt, senest Efteraaret... (*Jønson:* Vor Herre bevares). Ja, det interesserer ikke det ærede Medlem Hr. Jønson, Forholdene i Sønderjylland interesserer jo ikke danske Socialdemokrater, men vi er ikke færdige med det Kapitel endnu, og der kunde maaske komme den Dag, da de Herrer Socialdemokrater vil angre, at de ikke har interesseret

sig mere for dette Statsanliggende, end de har. Men jeg tror, at enhver, der vil læse denne Brochure og læse, hvad jeg sagde om det sønderjyske Spørgsmaal, navnlig de Spørgsmaal, som er rejst af H. P. Hanssen i Sprogforeningens Aarsskrift og ved flere andre Lejligheder, hvor han har talt, vil bevidne, hvis de vil være sandhedskærlige, at om Spyttslikkeri, hvis dette er et parlamentarisk Udtryk, er der ikke Tale fra min Side over for det nye Tyskland. Jeg tror, at en oprejst Holdning over for alle Stater er det bedste og det lødligste Diplomati, ikke blot det værdigste, men ogsaa det, som vækker mest Tillid, men vi har desværre her i Landet en sørgelig Tilbøjelighed til at ligge paa Maven, snart for den ene og snart for den anden udenlandske Institution og Personlighed.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at det Navn, som han railerede saa meget over, er mit Slægtsnavn, mit oprindelige Slægtsnavn, og det kan vel ikke have været nogen hel Forbrydelse at kalde sig ved sit oprindelige Slægtsnavn. Og endvidere vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at jeg var i Paris under mit nuværende Navn og ikke som Marodør, men med Fuldmagt fra det mellemslesvigske Udvalg og som saadan fuldt ud anerkendt af den Fredskonference, som ønskede at gennemføre Princippet om den nationale Selvbestemmelsesret. Jeg vil indrømme det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at jeg har kæmpet i sin Tid for en anden og større Løsning af det sønderjyske Spørgsmaal end den, man fra anden Side kæmpede for, men Ulykken er, at vi hverken fik den større Løsning og heller ikke fik en mindre Løsning i Forstaaelse med Tyskland.

Formanden: Jeg tager Anledning til at udtale, at Udtrykket Spyttslikkeri eller andre Ord af tilsvarende Karakter ikke kan henregnes til de Udtalelser, som kan anvendes under en parlamentarisk Forhandling.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg vilde gerne gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Holstein, ud over at fortælle os om Navnet Holst, hvad der i denne Sammenhæng er ganske uden Interesse, ikke har frembragt et eneste Ord, som tjener til at forandre den Kendsgerning, at da Tyskland var slagent, undnyttede det ærede Medlem enhver Mulighed for at tage saa meget som muligt. Det kalder vi andre at være Marodør. Og